

Et *trede Mindretal* (Fr. Petersen og Theilmann) har, skønt paa væsentlige Punkter principielt enigt med Mindretallet under Nr. 1, ment at burde bidrage sit til Genoprettelsen af Menighedsraadene, der efter Mindretallets Opfattelse have deres overordentlig store, selvstændige Betydning for Folkekirkens Bevarelse og sunde Trivsel, foruden at det fra alle Sider erkendes, at Menighedsraad maa danne det første Led i enhver Kirkeforfatning. Mindretallet har derfor hovedsagelig indskrænket sig til at foreslaa forskellige Ændringer indenfor Lovforslagets Rammer. Foruden at Mindretallet sammen med det foregaaende Mindretal har stillet de af dette omtalte Ændringsforslag, af hvilke man særlig skal fremhæve Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 angaaende Formen for Anmeldelse til Valglisten og Ændringsforslag Nr. 12 om Indføjelse af „evangelisk-luthersk“ i de valgte Menighedsraadsmedlemmers Erklæring, foreslaar nærværende Mindretal endvidere, at Præsten skal være født Formand i Menighedsraadet (jfr. Ændringsforslag 3, 4, 5, 11, 13—16, og 23), at Medlemsforholdet til Folkekirken ophører for den, der slutter sig til et hvilket som helst Trossamfund udenfor Folkekirkens Orden (Ændringsforslag 9), at Reglerne for Menighedsraadenes Medvirkning ved Besættelsen af Præsteembeder ikke skulle falde bort, fordi der udkommer en Præstelønningslov (Ændringsforslag 19), at Bestemmelsen om Menighedsmøders Medvirkning ved Præstekaldelse udgaar (Ændringsforslag 21, 22, 24 og 25), samt at der af Statskassen ydes et aarligt Bidrag til Forbedring af adskillige Præsters Lønning, indtil en Præstelønningslov er givet (Ændringsforslag 34). Disse Ændringsforslag trænge ikke til nærmere Motivering, da de ere vel kendte fra tidligere Forhandlinger om en Menighedsraadlov.

Det af et *fjerde Mindretal* (A. L. Andersen) under Nr. 6 stillede Ændringsforslag gaar ud paa, at alle Folkekirkens Medlemmer, der ere fyldte 25 Aar og ere

uberygtede, skulle have Valgret og være valgbare til Menighedsraadet.

Ændringsforslaget er fremkommet, fordi Mindretallet mener, at med lige Pligter bør følge lige Rettigheder.

Desuden er det for flere af de i Lovforslagets § 4, 1ste Stykke, nævnte Forhold saa vanskeligt at opstille almindelige Regler, at det alene af denne Grund maa anses for bedst at fritage Valgbestyrelsen for Udøvelse af et Skøn, gaaende ud paa, om de paagældende Valgrets- og Valgbarhedsbetingelser ere opfyldte eller ej.

Ændringsforslagene under Nr. 10 og Nr. 20 ere en Følge af Ændringsforslaget under Nr. 6.

Naar Mindretallet ikke har stillet Ændringsforslag til §§ 32, 33, 34 og 35, er det, fordi det i det væsentlige kan slutte sig til de af et Mindretal (Lewinsky) under Nr. 26 stillede Ændringsforslag til disse Paragraffer.

Et *femte Mindretal* (Lewinsky) finder det vel rigtigt, at der i Loven om Menighedsraad træffes Bestemmelser om Menighedens Ret til at faa bortfjernet en Præst, med hvem Menigheden ikke kan samarbejde, men Mindretallet finder de i Lovforslagets §§ 32—35 hertil sigtende Bestemmelser ufyldstgørende, idet der ved dem kun gives Menighedsraadet en Ret til Klage over Præsten, en Ret, som formentlig Menigheden selv uden denne Lovbestemmelse har, medens den egentlige Afgørelse af Spørgsmaalet om Præstens Afskedigelse lægges i de gejstlige Retters, eventuelt i Højesterets Haand. Mindretallet mener, at i Spørgsmaalet om en Præsts Afskedigelse fra Embedet paa Grund af Uoverensstemmelse mellem Menigheden og Præsten bør der gives Menigheden den samme Ret, som der er givet Kommunerne med Hensyn til Lærernes Afskedigelse, og Mindretallet stiller derfor under Nr. 26 hertil sigtende Ændringsforslag til ovennævnte Paragraffer.